

Redaktören har ordet

Jens Ljunggren

Det händer mycket med Scandia just nu. Ny redaktör. Nya riktlinjer. Ny hemsida. Ny layout. Nytt omslag. Ny vetenskap och intressanta artiklar är däremot ingen nyhet, det har Scandia alltid haft.

För mig som nytillträdd redaktör är det roligt att få vara med om alla dessa förändringar som redan pågått ett tag. Jag vill passa på att tacka min företrädare Ulf Zander, mina kollegor i redaktionen, Cecilia Riving och Magnus Persson, Scandias ordförande Kristian Gerner, kassör Leif Eliasson och hela styrelsen/redaktionen för all hjälp jag fått med att finna mig till rätta i denna för mig nya arbetsuppgift. Vid sidan av redaktörskapet för Scandia är jag docent i historia och verksam som forskarassistent vid Lunds universitet. Min vetenskapliga inriktning har tidigare varit både idrottshistoria och manlighet under 1800- och 1900-talet i Sverige och Tyskland. För närvarande bedriver jag forskning om de intellektuella och 1968 i Sverige.

Vad är det då som händer med Scandia? Precis som förr vill Scandia vara ett samlande organ för nordisk historieforskning, men att behöva tacka nej till artiklar som handlar om exempelvis förintelsen eller postkolonial teori bara för de inte råkar beröra ett av de nordiska länderna upplever vi som en alltför trång begränsning. Skulle inte teman som dessa vara viktiga för nordiska historiker? Jo, förstås, i allra högsta grad. En annan viktig ambition är att vidga skaran av skribenter så att artikelförfattare och recensenter från alla nordiska, och gärna andra, universitet, högskolor och forskningsmiljöer känner sig välkomna att skicka in bidrag, skriva artiklar och recensioner. Samma gäller den könsliga fördelningen. Vi vill ha bidrag från *både* män och kvinnor, helst lika många! Vilket tyvärr långt ifrån alltid varit fallet i Scandia. Nytt är också att vi satsar på att bevaka hur historia skildras och brukas i utställningar och på film. Louise Sebros artikel om begreppet Afrika i detta nummer är ett exempel på det, Tanja Schults recension av Raoul Wallenberg-utställningen på Judiska Museet i Stockholm ett annat. Och till sist – varför ny layout igen, efter bara två nummer sedan den sista ändringen?

Skälet är att vi till detta nummer bytt tryckeri och att det i den vevan föll sig lägligt att bättra på layouten ytterligare. Hoppas att ni blir lika nöjda med nya Scandia som vi är! Mer om våra riktlinjer och aktuell information om Scandia finner ni på vår likaså nya hemsida: www.scandia.hist.lu.se.

Nr 1 av Scandia 2006 innehåller artiklar i som i tiden sträcker sig från statsbildning under tidigmodern tid, vilket behandlas både i Mikkel Leth Jespersens bidrag om länsmanen på Gotland, Sören Norrby och i Harald Gustafssons översiktartikel om aktuell forskning på området. Den tidigmoderna staten är närvarande också i Andras Marklunds analys av faderssymboler i svensk och dansk krigspropaganda på 1700-talet. Louise Sebro skriver om begreppet Afrika och med danska Västindien som exempel påminner hon om att också de skandinaviska länderna har en kolonial historia. Anders Ahlbäck gör en analys av motstridiga manlighetskonstruktioner i den finska värnpliktsarmén kring 1930. Kring ungefär samma tid rör dig Fredrik Chalfork som riktar nytt ljus på läkaren Ivar Bromans insats för rasbiologin i Sverige.